

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 152. Et velare faciem eius. v. 65.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

suismet subditis & creaturis, tanquam nouis canibus circumdabatur, & moribus viperinis impetebatur. O vos nequam Iudices est hoc diligere Iudicium, & quærere veritatem, & facere iustitiam, & conspuere nimirum faciem illam venerabilem, adorandam & consolatione plenissimam, quam tanto desiderio & solatio aspiciabant prius omnes tribulati, infirmi, oblesiti, pœnitentes, & cæteri vt dicerent, teste S. Brigitta, cum languerent, *Eamus & filium Maria videamus*: nec non gentiles, dicentes Philippo: *Domine volumus Iesum videre*. Ioan. 12. In faciem, inquam, illam, in quam desiderant omnes sancti prospicere in cælis pro premio laborum suorum, & mercede tribulationum in hanc tanquam angelum fœtidissimum & sordidissimum expuunt isti sordes suas ab imo pectore vi extractas quasi non esset alius aprior hisce sordibus locus, quam ista sancta facies Christi: vnde & a Prophetis notata est hæc pœna: *faciem meam non auerti ab increpantibus & conspuentibus in me*: & ipse Dominus eundo in Hierusalem dicens: *Ecce ascensurus Hierosolymam, & filius hominis illudetur & flagellabitur & conspuetur*. Num. 12. patet, maximam fuisse ignominiam, si Pater spuisset in faciem filii: quanta igitur est creaturam spueri in faciem Dei viuentis & videntis, sed quoniam hodie faciem Christi conspuunt? nonne qui impuris cogitationibus aut cupiditatibus animam suam hoc est Dei imaginem fœdant: ô Christe spuitis fœdissimis conspue, munda nos,

S. 152. *Et velare faciem eius. v. 65.*

Modo noui lictores, creati suâmet voluntate, ex Principibus Sacerdotum & Doctoribus Legum & ex Principibus Reip. Christum quasi blasphemum modo plane nouo lapidauerunt, nempe ineptissime & scurrarum more conspurauerunt. iam quasi vulneratum valde obligare incipiunt & ex carnificibus fiunt chirurgi. Vel si maus intelligere serio agi, faciem sanctam indignam indicant, quæ videat & videatur ab alijs, ideoque abscondunt, implentes Prætoris Romani edictum. *Ita lictor, caput obnubito, & postea infelici arbore suspendito*. Potest & sic intelligi ista velario, vt intenderint isti scurræ, spuitis iam iactis eius faciem perfricare, & cauere ne deflueret ille spurcus nimbus de facie in terram, sed in ea induraretur.

O Dedecus mundi! quomodo mundities tractatur? quomodo defædatur? facies decora nimis facies, sancta, facies adoranda, facies desiderabilis. Hoc videns animaduerto aliquod mundi secretum: nimirum, quod Mundus peccatorum, conetur, optet, in peccatis suis non videri, vel ab homine, vel ipso Deo, ne remoram aliquam patiantur in conscientia sua, malæ cursu ad peccandum dicente Iob. 27. *Nubes umbraculum eius & non videt*

videt que aguntur: sed frustra. Existimasti inique quod ero tui similis? arguam te & statuam contra faciem tuam. Tu cordium Deus, ne finas me miserum peccatorem, vel meorum, vel oculorum tuorum obliuisci, vt velim eos tegere, aliter quam Seraphim, qui venerantes Deitatem tuam incomprehensibilem, velant facies suas præ Maiestate tua in cælis continuo: ô benedicta facies, ô pulchra & decora nimis quando licebit intueri te, contemplari te in excellentia pulchritudinis tuæ, vt possim satiari de te satietate infinita.

§. 153. Et Colaphis eum cedere. v. 65.

Initium Christi passionum post condemnationem eius fuit conspuratio, deinde velatio, iam colaphizatio, ita vt à longe orsi peccatores, paulatim & per gradus audaciores ad grauiora supplicia irroganda accesserint, est autem Colaphus, talis ictus, qui fit valida plenaque ac densata manu, pugnaue, in quo considero formam clauæ, qua sane fit validior ictus, quam baculo alio, quia clauæ impetum multum adiuuat ponderis conglobati libramentum. Hoc ergo pressuræ genere nunc Dominus vexatur, & quasi antea vnxisset, nunc ei interunt turpe condimentum. Sicut igitur Lux lustrorum crescit vsque ad diem perfectum, sic tenebræ impiorum & malitia à crepusculo sensim deurgunt ad mediam noctem.

EN, anima mea, qui tunc cæsus est colaphis Iudæorum, nunc pro dolo sæpe cæditur blasphemijs falsorum Christianorum; & qui conspurus est saluis infidelium, nunc vesanis inobediencie vexatur opprobrijs filiorum improborum: En dilectum tuum cuius caput aurum optimum, inhonoratum excrementis scurrarum; qui pasitur inter lilia sordibus; in cuius labijs diffusa est gratia, in eius facie natus squalor: in cuius manibus inuenta non est iniquitas, turpiter alligatur, ac si in omnibus deliquisset, nihilque esset atrocitatis vel pœnæ quod in caput ipsius innoxium conuerti non deberet. Dicigitur anima mea Deo deuota & clama: Ego quæ peccaui, in me conuertite ictus, hic autem quid fecit? En me quæ furta commisi, quæ rapui, quæ in cælum & terram peccaui, hic autem nihil mali gessit.

§. 154. Et dicere ei; prophetiza. v. 65.

Iam complutus erat Dominus sputis, & afflictus in eo erat odoratus: Velatus erat, & afflictus in eo erat visus: colaphis cæsus, & afflictus in eo tactus: modo additur cruciatus etiam auditus, per sarcasticum illud, *Prophetiza*. in quo duplex inuoluitur nequitia, vna, quod iubentes prophetizare occulte indicatis, in hominis potestate esse vsum prophetiæ, quod cum non possitis vere sentire, subiudicatis Christum Dominum de suo corde

○

hacte-